

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**SADOVEANU, MARIOARA**

Măria Sa Puiul Pădurii : scenariu radiofonic / de Marioara Sadoveanu și Gheorghe Rădulescu ; după Mihail Sadoveanu ; il. de Vasile Socoliuc. - București : Casa Radio, 2006

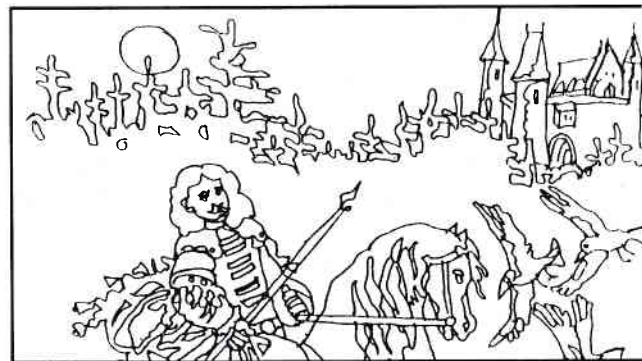
ISBN (10) 973-7902-47-5 ; ISBN (13) 978-973-7902-47-4

- I. Rădulescu, Gheorghe
II. Sadoveanu, Mihail
III. Socoliuc, Vasile (il.)

654.195(498):821.135.1-93-31

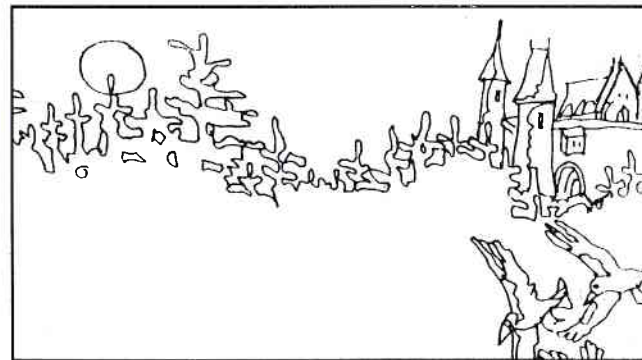
Scenariu radiofonic (text inedit în versiune integrală) – dramatizare după romanul omonim de Mihail Sadoveanu (București, Editura Națională S. Ciornei, 193[1], 268p. cu ilustr.); data premierei: 29 mai 1955

Dublu CD încorporat
CD1: 50'30" CD2: 45'42"
Nr. catalog: 182 AAD

Partea I

*Am lovit în Nevinovăție
și-am râs când mi-ai spus
că e subț ocrotirea lui Dumnezeu.*

Povestitoarea: Minunata întâmplare a doamnei Genoveva și, mai ales, a copilului Domniei Sale, s-a petrecut odinioară, undeva departe, tocmai în părțile Rinului, către Marea Nordului. Acele locuri și-au schimbat înfățișarea, dar întâmplarea doamnei Genoveva, așa de veche, nu s-a uitat. Ca florile câmpiilor care se-mprospătează neconținut, amintirea ei înflo-rește încă.

Într-una din zilele acelea de demult, curtea slăvitului duce Valentin al Brabantului era în mare sărbătoare. Măria Sa ducele își mărita sin-gura fiică, preabuna și frumoasa domniță Genoveva, cu un viteaz și mândru cavaler, comitele Sigfrid de Trever.

Soarele asfințea și drugi subțiri și lungi de aur pătrundeau oblic prin ferestrele capelei în care mirii, împresurați de strălucita adunare, primiră binecuvântarea bătrânului episcop al cetății. Apoi, între curteni și neamuri, mândra pereche ieși, spre a se arăta mulțimii.

Comitele Sigfrid era un bărbat încă tânăr, înalt, arătând mare putere trupească. Alături, pășea domnița Genoveva, în nouri-i de haină albă, cu părul bălai revărsat pe umeri.

Încet, nunta intră iar în sala cea mare, unde se aprinseseră lumini și se întinsese masă pentru nobili...

Trondheim: Baroane, cine este cavalerul care vorbește în clipa asta cu mirele? Pare străin. E din suita comitelui Sigfrid?

Gladbach: E chiar scutierul comitelui. Îl cheamă Golo. E un italian mândru și îngâmfat. L-am cunoscut și i-am vorbit și... drept să-ți spun... are ceva care nu-mi place...

Trondheim (râde): De ce? Și ce anume nu-ți place? Îmbrăcămintea? Ori îngâmfarea lui? Ori poate faptul că-ți ia locul în preajma preafrumoasei domnițe Genoveva?

Gladbach (râde cu politeță): Nu-i asta! Cred că ochii lui nu-mi plac! Are-n privire o lucire... cum să spun... o flacăra vicleană...

Trondheim: Năluci. Așa sunteți voi, tinerii. Vă căutați pricină unul altuia, fără nici un temei. Mai bine umple cupele, să bem!

Gladbach: Într-adevăr, e o-ndeletnicire mai plăcută. În sănătatea voastră, domnule baron! Dar văd că domnul Golo se-ndreaptă spre noi. Îngăduiți să vi-l prezint și-aveți să judecați singur dacă mă înșel! Domnul cavaler!

Golo (vesel): Veneam chiar spre Domnia Voastră, domnule baron. Am plăcerea să închinăm o cupă împreună, în cinstea mirilor!

Gladbach: Voi închina din toată inima, dom-

nule Golo; vreau mai întâi să te prezint baronului de Trondheim.

Golo (pompos): E o onoare deosebită pentru mine să vă cunosc, nobile domn. Sunt cavalerul Giuseppe Golo, scutierul comitelui Sigfrid.

Trondheim: Mă socotesc la fel de onorat să cunosc în Domnia Ta, precum aud, un prețuit curtean al comitelui. Dar să ne așezăm! Și umple cupele din nou, baroane!

Golo: Ah, beți bere! Amară băutură... Sub cerul Italiei mele e în cinste vinul, băutura binecuvântată!

Gladbach (sec): Noi ne mulțumim și cu bere!

Golo: Se poate, dar după ce-ai gustat-o, prețuiești mai mult dulceața și mireasma vinului! Ce spuneți de strălucirea acestei nunți?

Trondheim: În adevăr, e o priveliște de neuitat... Iar frumusețea doamnelor mă face să regret că sunt bătrân.

Gladbach: Dar, între toate, cea mai frumoasă e tot domnița Genoveva!

Golo: De-o neasemuită frumusețe. Sunt chiar uimit: cum s-a putut ivi, în cețurile acestea de la Nord, asemenea făptură minunată?

Gladbach: Cu câtă dragoste se uită către soțul său!

Golo: Vi se pare că se uită astfel?

Trondheim: Nici nu e de mirare! Comitele e cel mai mândru cavaler din toată adunarea!

Golo (continuându-și gândul): Deci... așa vi se pare. Totuși eu cred că în privirile domniței nu-i tocmai dragoste către stăpânul meu, ci o căldură și o lumină a tinereții sale așa cum soa-

rele lucește, nu pentru noi, cât și pentru sine. Această slăvită frumuseță ar fi trebuit să se nască sub cerul Italiei. Ar fi fost cu mult mai bine...

Gladbach (*nedumerit*): De ce-ar fi fost cu mult mai bine?

Golo (*visător*): Da! Ar fi fost cu mult mai bine... Atunci această frumuseță ar fi dobândit o valoare și mai mare! Domniile Voastre nu cunoașteți femeile de la Sud!

Trondheim: Oo! (*Râde*). Nici n-am putea să le cunoaștem! Noi suntem oameni pașnici!

Golo: Știu! (*Râde cu dispreț, apoi zice cu patimă*): Însă aflați că sunt și oameni în vinele cărora nu curge apă, ci flacăra! Eu sunt unul din aceia și vreau să smulg vieții tot ce-mi place și-mi face trebuință mie... Ce spun eu, n-are nicio noimă; nu mai putem schimba nimic din cele rânduite... Umpleți-mi domnilor și mie cupa... cu bere amară! Să urăm mirilor fericire fără de sfârșit!

Gladbach: În sănătate mirilor!

Trondheim: În sănătatea mirilor!

Golo (*rece*): Acum mă veți ierta! Datoria mă cheamă lângă stăpânul meu!

Trondheim, Gladbach: Nu vă reținem, domnule cavalier!

Gladbach: Ce spuneți, baroane? Am avut dreptate?

Trondheim (*cumpănit*): Într-adevăr, ciudat om! Și mai ales ciudate vorbe!

Gladbach: Iar ochii lui... repet: nu-mi plac deloc ochii lui!

Trondheim: Într-adevăr, nici mie nu mi-a plăcut privirea lui când a fost vorba de domnița noastră, Genoveva...

Povestitoarea: Trecuse aproape un an de la acea vestită nuntă. La castelul din Trever doamna Genoveva duce în pace o viață lină și bine cum-pănită. Dar iată că o veste neașteptată curmă deodată tihna fericirii sale. Această veste o aduse comitele într-o seară, când se întoarse de la vânătoare...

Sigfrid: Giuseppe!

Golo: Aici sunt, Măria Ta!

Sigfrid: Să pregătești îndată ce-am poruncit: Și fără-ntârziere! Să fie toate gata-n zori de zi!

Golo: Vor fi gata, Măria Ta!

Sigfrid: Bine, Giuseppe! Am încredere în tine! Du-te!

(*Golo pleacă, apoi intră Păuna*).

Sigfrid: Ce e, Păună? Unde este doamna?

Păuna: Stăpâna mea v-aștcaptă pe terasă. Era neliniștită, căci ați întârziat! S-a bucurat când v-a văzut!

Sigfrid (*râde*): Bine, Păună. Trec la dansa!

Păuna: Stăpâne, aduceți vești? Vă văd schimbat!

Sigfrid (*râde*): Las' c-ai să afli tu la vreme!

Genoveva: Sigfrid!

Sigfrid: Frumoasa mea, bucură-te! Ți-aduc o veste mare!

Genoveva: Mă bucur totdeauna când te văd! Și mai ales când îmi aduci vești bune!

Sigfrid: Atunci ascultă, doamnă! Nobilii castelani de pretutindenii, la îndemnul împăratului, au hotărât să se ridice iar cu armele.